

modsatte Side. Derksom det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) vare gaaede med os, er jeg overbevist om, at man ikke ude paa Landet vilde være imod Loven, de ville allesammen have sagt, det er en rigtig god Lov. Men det er den Agitation, de have udfoldet, ikke alene ved deres Udtalelser her i Tinget, men ved Agitationen i deres Blade, at de have søgt at mistænkeliggøre os, og det er den Agitation, som har vaakt den Splid, der er ude i Landet. Jeg tror i det hele, at naar Folk paa Landet rigtig komme under Bejr med, hvorledes Striden er, vilde de ikke synge Lovsange for det Alderdomsforsørgelsesforslag, der er fremkommet. De ærede Herrer ere meget sølige overfor deres eget Forslag, de ville ikke have nogen Skat, og naar de ikke vil have den, bliver der selvfølgelig heller ingen Alderdomsforsørgelse, saa vil den heller ikke blive vedtagen. Nej, de ærede Herrer søge at frigøre sig saa meget som muligt, de ville egentlig ikke have nogen Skat paa Bajerstøl. Altsaa, naar der er Tale om at spænde Ben for Sukkerlovforslaget, saa mener jeg, at det kunne vi med fuld Ret sige, jeg kan i det mindste ikke ikke forstaa andet. Det forekommer mig, at det er et overordentlig godt Forslag, naar det blot kan blive vedtaget, tror jeg, at Befolkningen vil være meget fornøjet dermed. Jeg er vis paa, at mange Meningsfæller af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, naar de komme ud og købe Sukker, Ris og den Slags Varer billig, vilde de være glade og sige: det er en meget god Lov. Men som sagt, jeg tror ikke at Befolkningen vil synge Lovsang over den, thi Sagen er den, at de ærede Herrer ere meget sølige overfor deres eget Forslag. Jeg forstaaar ikke, hvorledes det kan være, at de ere saa overbeviste om, at Skatten vil komme. Derksom de vare saa overbeviste derom, hvorfor ere de da ikke overbeviste om, at Sukker, Ris og Stendisse ogsaa vilde komme, hvorfor stille de saa deres Forslag frem? Det er, fordi der er noget muggent ved det, saa vidt jeg kan forstaa.

Frier: Jeg vilde gerne med nogle Ord begrunde min Afstemning i den foreliggende Sag og begrunde den ud fra ligeartede Betragtninger, som jeg i Fjor fremstillede, da et Lovforslag om Beskatning af Bajerstøl laa for. Jeg kan kun, naar jeg væsentlig skal betragte Sagen, se en saadan Skat fra eet Synspunkt: Det forekommer mig, at den maa betragtes som en Skat paa Spiritus. Det er den Begrænsning,

indenfor hvilken Skatten er holdt, og min Opfattelse af den Betydning, Spiritus har i vort Land, for vor Befolkning, maa derfor ogsaa med Nødvendighed foreskrive mig den Maade, hvorpaa jeg maa stemme over en Skat i den Anledning. Og saa kan det da ikke for mig stille sig anderledes, end at jet fra Samfundets Synspunkt er Spiritus udelukkende at betragte som en Landeulykke. Jeg siger ikke dermed, at den enkelte ikke kan holde sig udenfor denne Ulykke, at ikke den enkeltes Betragtning af Sagen for hans Vedkommende kan have et andet Præg, men set fra det hele og store, kan jeg ikke saa Blik for, at den Sag har andet end mørke Sider, er stiftet til andet end at drage Befolkningen ned ad, og at man derfor lige overfor en Magt som Spiritus og den Indflydelse, den har faaet i vort Samfund, kun maa bygge paa den Betragtning, hvorledes det bliver muligt at udrydde dens skadelige Indflydelse og at naa til et Standpunkt, i hvilket Befolkningen har frigjort sig derfor. Saa maa Synspunktet for Staten selvfølgelig blive: Vil den Stat være en saadan, som hvis Konsekvens vil følge, at Spiritusforbruget i vort Land trænges saa væsentlig tilbage, at man maa sige, at Staten om kortere eller længere Tid har Udigt til at have udspillet sin Rolle? Men saaledes forekommer det mig ikke, at det stiller sig heller i Aar med den Skat, som er foreslaaet, selv om den er højere end den, vi i Fjor saa for os. Det forekommer mig, at det ikke kan nægtes, at den Skat, der her foreslaas, har et blivende finansielt Njemed, men for mig staar det saaledes, at der maa stilles det Krav til en rationel Beskatning af Spiritus, at den skal virke til, at der ikke bliver noget finansielt Njemed, men at Skatten vokser til den Højde — hvis der overhovedet skal være Tale om en Skat, og man ikke ad andre Veje vil naa Iffit Maal — at Forbruget bliver i det hele og store umuliggjort, og Skatten derfor heller ikke længer faar nogen Værdi, hvor det gælder om at have Midler til at bestride Statsudgifterne. For mig er Spiritusskatten et Middel, naar Tiden dertil kommer, naar Udviklingen er skreden saa langt frem, og Betingelserne ere tilvejebragte, til at slaa ihjel Forbruget af Spiritus som Genstand for Nydelse rundt omkring i Samfundet. Derfor er det, jeg ikke kan være med til en Skat som den, der her er Tale om, ved hvilken det finansielle Formaal er stillet i Forgrunden, og som man selvfølgelig ikke vil kunne komme bort fra. Det er det, som for mig gør Skatten utimelig og upraktisk fra det væsentlige Synspunkt.